

РЕШЕНИЕ

№ 10823

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12123** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Директора на Дирекция „Контролна и превантивна дейност“ /ДКПД/, упълномощена да изпълнява правомощията на Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. /РИОСВ -С./ със Заповед № РД -97/24.09.2021 г. на Директора на РИОСВ - С. срещу решение № 4478 от 11.10.2024 г. по НАХД № 14470/2023 г. по описа на СРС, НО, 101-ви състав. С атакуваното решение е отменено наказателно постановление /НП/ № С -14- 3079 от 28.08.2023 г., издадено от Директора на ДКПД, упълномощена да изпълнява правомощията на Директор на РИОСВ –С., съгласно Заповед № РД -97/24.09.2021 г., с което на „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК/БУЛСТАТ –[ЕИК], на основание чл.69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ и чл.20, ал.1, предл.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения във вр. със Заповед № РД- 734/06.08.2010 г. на министъра на околната среда и водите е наложена еднократна имуществена санкция в размер 150 756, 92 лв. /сто и петдесет хиляди седемстотин петдесет и шест лева и деветдесет и две ст./ за нарушение на нормата за допустима емисия на азотни оксиди

(NOx), определена съгласно Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

В касационната жалба се сочат доводи за нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост, поради което се иска отмяна на въззивното решение. Излага се несъгласие с изводите на районния съд, че НП и АУАН не отговарят на материалните и процесуалните изисквания на закона.

Ответникът – „Топлофикация София“ ЕАД, в депозиран до съда писмен отговор и в открито съдебно заседание, чрез процесуален представител, оспорва касационната жалба с доводи, че наказателното постановление е издадено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон – опорочена процедура по издаване на наказателното постановление поради липса на съставен акт за установяване на административно наказание, неизяснена фактическа обстановка, неясен начин за определяне размера на еднократната санкция, в който смисъл счита, че постановеното от СРС решение е правилно. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалвания съдебен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Настоящата инстанция възприема изцяло установеното от районния съд от фактическа страна и правните му изводи, към които препраща на основание чл. 221, ал. 2 изр. второ от АПК.

Направеното и пред настоящата касационна инстанция твърдение за липса на съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) правилно СРС е приел за неоснователно, тъй като в случая е налице изключение от правилото на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, предвидено в специалния закон с нормата на чл. 69а, ал. 1, т. 3 от ЗООС.

Няма спор, че административнонаказателното преследване по реда на чл. 69 – чл. 69в от ЗООС бележи определена специфика, доколкото установяването на нарушението се извършва не с акт по смисъла на чл. 36, ал.1 и чл. 42 от ЗАНН, а въз основа на документите, изчерпателно изброени в чл. 69 а ал.1 ЗООС: 1. протокол за проверка от контролиращите длъжностни лица на МОСВ; 2. протоколи от лабораторни изпитвания/анализи за установяване на замърсяването или увреждането на околната среда, издадени от лабораториите в системата на МОСВ или от акредитирани лаборатории, включително акредитирани лаборатории за собствени периодични или непрекъснати измервания на лицата по чл. 69, ал. 1; 3. констативен протокол, съставен

въз основа на протоколите по т. 1 и/или т. 2 от контролиращите длъжностни лица на МОСВ, и 4. предложение от контролиращите длъжностни лица на МОСВ за налагане на санкция, включващо вида, продължителността и причините за замърсяването или увреждането на околната среда, както и вида и размера на санкцията. Тази особеност обаче не освобождава както контролиращите служители в предложението, така и наказващият орган в наказателното постановление да опишат пълно и точно установеното нарушение, за което се налага санкцията.

Видно от констатациите на АНО са установени два вида превишение на стойностите. Първото касае средномесечните стойности, като са посочени допустимата средномесечна стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите, по какъв начин е определена тя, каква е средномесечната стойност, установена за обекта за посочените месеци, което пък позволява да се установи и колко е превишението ѝ спрямо допустимата.

Не така ясно стоят обаче констатациите на АНО за втория вид допуснато превишение - това на среднодневните стойности, за които са посочени само допустимата стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите и по какъв начин е определена тя, но не са посочени установените среднодневни стойности за обекта за посочените дни, което би позволило да се установи - има ли превишение и какво е то, както и липсват констатации, на какво основание се приема за съставомерно нарушението. Правилно СРС е заключил, че по отношение на установените превишения на 333 бр. среднодневни стойности не е конкретизирано дневното превишаване на нормите за допустими емисии. Такава конкретизация за всеки ден липсва и в Констативния протокол № 1/31.03.2023 г., както и в предложението за налагане на еднократна санкция. Така, както ЗАНН не допуска АУАН и НП да препращат към доказателствената маса по отношение на фактите, така и в това производство в констативния протокол, следва ясно да са очертани съответстващите характеристики от обективна страна на извършеното. Съгласно чл. 35 от Инструкция № 1 от 3.07.2003 г. за изискванията към процедурите за регистриране, обработка, съхранение, представяне и оценка на резултатите от собствените непрекъснати измервания на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници „при извършване на СНИ съответните НДЕ на вредни вещества не са превишени в случаите, когато в рамките на разглежданата календарна година са изпълнени следните условия: 1. нито една средномесечна стойност (изчислена като средна стойност от всички стойности съгласно чл. 5, т. 6, регистрирани през съответния месец) не превишава съответната НДЕ; 2. 97 % от всички 48-часови средни стойности за серен диоксид и прах не превишават 110 % от НДЕ на тези замърсители; 3. 95 % от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди не превишават 110 % от НДЕ.“. В този смисъл, за да е налице превишение, обуславящо нарушение, в първия случай е достатъчно само за един от месеците на разглежданата календарна година да е установено, че средномесечната стойност превишава съответната НДЕ. В другия случай е необходимо да бъде установено, че повече от 5% от всички 48-часови средни стойности за азотни оксиди превишават 110% от НДЕ. Липсата на конкретизация за отделните превишавания ограничава възможността провереното лице да разбере, какво е отправеното спрямо него административнонаказателно обвинение, а оттам и да организира адекватно защитата си. Нещо повече, по този начин съдът е лишен от възможността да направи проверка за обосноваването на вмененото нарушение, респ. за законосъобразността на

наложената санкция.

На следващо място СРС правилно е заключил, че е налице противоречие между изложените факти и обстоятелства и приложената санкционна норма. „Топлофикация София“ ЕАД е санкционирана за извършено административно нарушение по чл. 69, ал. 1 от ЗООС и чл. 20, ал. 1, предл. 1 и чл. 3, ал. 2, т. 3 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения поради допуснати превишения на 12 броя средномесечни стойности на нормите на допустими емисии на азотни оксиди и превишения на 333 броя среднодневни стойности, за които са посочени 333 конкретни дати, като същевременно АНО е посочил, че нарушението е извършено на дата 31.12.2022 г. Нещо повече, в НП е посочено, че размерът на наложената санкция е определен за периода, за който се налага /една календарна година/. АНО не е прецизирал обвинението като за констатирани превишавания на нормите за допустими емисии на азотен диоксид, за повече от един ден, а в случая 333 дни, както и 12 броя средномесечни стойности на нормите на допустими емисии на азотни оксиди е недопустимо датата на извършване на нарушението да е в един и същи ден. Същата е следвало да бъде определена спрямо установения с нарушения период от време, т.е., както е в настоящия случай, за периода от месец януари 2022 г. до 31.12.2022 г., при съобразяване на гореизложеното от съда за посочване на конкретните превишения на всички среднодневни стойности за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата.

Предвид гореизложеното, като е отменил издаденото наказателно постановление, въззивният съд е постановил решението си в съответствие със закона и при липса на визираните в жалбата касационни основания, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размерът на последното съдът определя на 80 лв., съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София – град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4478 от 11.10.2024 г. по НАХД № 14470/2023 г. по описа на СРС, НО, 101-ви състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите - С. да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

